

РЕШЕНИЕ

№ 5944

гр. София, 18.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 04.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **6501** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на Д. Х. Г. срещу отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в писмо от 15.05.2022 г. на директора на Дирекция „Правна“ към Министерство на регионалното развитие и благоустройството (МРРБ).

В жалбата се посочва за депозирано заявление за предоставяне на достъп до доклад на работна група, отнасящ се за състоянието на отсечката на автомагистрала „С.“, на която настъпило ПТП с автобус от Република С. М., за което е издадена Заповед № РД-02-14-1003/23.11.2021 г. на министъра на МРРБ. Развиват се доводи, че исканата информация е обществена по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ. Счита, че оспорваният акт е привидно благоприятен, тъй като в него е посочено, че искана информация е налична на интернет страницата на МРРБ, за което даден конкретен адрес, но който не е наличен докладът.

Ответната страна развива доводи за недопустимост на жалбата като просрочена. В условията на евентуалност счита жалбата за неоснователна. Пояснява, че докладът съдържа информация за моментното състояние на пътния участък по отношение на настилка, хоризонтална маркировка, мантинели и пътни знаци, на който е настъпило ПТП. Счита, че на основание чл. 7, ал. 1 ЗДОИ е допустимо ограничаване на достъпа до обществена информация, когато се касае за защитена тайна в случаите, предвидени

в закон. В тази връзка поддържа за приложение на чл. 198, ал. 1 НПК, според който материалите по разследване не могат да се разгласяват без разрешение на прокурора. Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е започнато със заявление вх. № 94-00-59/03.05.2022 г. на Д. Х. Г., с което от МРРБ е поискано предоставянето на следната информация: копие на пълния доклад и приложенията към него, съставени от работна група, която е назначена със Заповед № РД-02-14-1003/23.11.2021 г. на министъра на МРРБ. Поискано е информацията да бъде представена по имейл.

По преписката е налична Заповед № РД-02-14-1072/15.12.2021 г. на министъра на МРРБ, с която директорът на Дирекция „Правна“ към МРРБ е определен да взема решения за предоставяне или отказ от предоставяне на достъп до обществена информация.

Последвало е изпращане на писмо от 15.05.2022 г. на директора на Дирекция „Правна“, с което се информира Д. Г., че исканата информация е налична на интернет сайта на МРРБ, за което посочен конкретен линк към интернет страница.

В хода на съдебното производство е представено писмо изх. № 94-00-10/3 от 29.04.2022 г. на директора на Дирекция „Правна“ към МРРБ, с което се информира Д. Х. Г. за наличието на изготвен доклад от работна група, създадена със Заповед № РД-02-14-1003/23.11.2021 г., който е предоставен на 30.11.2021 г. на министъра на МРРБ. В тази връзка съдът приема, че при ответната страна е налична исканата информация, за която е подадено заявлението от жалбоподателя.

Представени са неоспорени разпечатки на съдържанието на интернет страницата на ответника (www.mrtb.bg), за която е посочен линк в писмото от 15.05.2022 г. Предвид факта, че същите не са оспорени, съдът достига до извод, че същите са предоставени в отговор на подаденото заявление вх. № 94-00-59/03.05.2022 г. за достъп до обществена информация. В съдържанието на интернет страницата не е наличен поисканият доклад, а е налице новина за извършени проверки и резултатите от тях, касаещи пътен участък на АМ „С.“, на който е станало ПТП с участието на автобус от Република С. М.. Посоченото означава, че не е предоставена исканата информация, а и това не се оспорва в съдебно заседание от процесуалния представител на ответника.

При така установените факти, Административен съд София - град достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на оспорване административен акт по смисъла на чл. 28, ал. 2 ЗДОИ и от легитимирано лице – адресат на акта, доколкото е отговор на заявление за достъп до обществена информация и се установи, че не е предоставена поисканата информация. В този смисъл се касае за наличието на отказ за предоставяне на обществена информация, който е неблагоприятен за жалбоподателя, тъй като не се удовлетворява искането, за което е подал заявление.

Противно на възраженията на ответника, съдът приема, че жалбата е подадена в законоустановения 14 – дневен срок по чл. 149, ал. 1 АПК, вр. чл. 40, ал. 1 ЗДОИ. Неоснователно ответната страна поддържа, че срокът за обжалване се изчислява от датата на издаване на акта (15.05.2022 г.), тъй като според чл. 149, ал. 1 АПК срокът тече от датата на съобщаването му. В настоящия случай към преписката липсват данни за момента на съобщаване на акта, поради което жалбата следва да се приеме като подадена в срок. Този извод не се променя от приложена справка за движението

на преписката, в която е отразено, че отговорът по заявлението е изпратен успешно на 17.05.2022 г. на посочения от жалбоподателя имейл. Съгласно чл. 26, ал. 2, изр. второ от Закона за електронното управление (ЗЕУ) документите се смятат за връчени с изтеглянето им, а това според чл. 26, ал. 4 ЗЕУ се отразява с електронен запис. В чл. 26, ал. 3 ЗЕУ е предвидено, че при неизтеглянето на документа в 7 – дневен срок от изпращането му, документът се връчва по ред, определен със закон, т. е. връчване на посочения адрес – арг. чл. 18а, ал. 8 АПК. В настоящия случай не са представени доказателства изтегляне на документа и за връчването му на посочения адрес, поради което се приема, че не е установена датата на съобщаването му, т. е. жалбата е подадена в срок.

След служебна проверка законосъобразността на оспорения административен акт на основанията по чл. 146 АПК и по реда на чл. 168 АПК, съдът намира жалбата за основателна по следните съображения:

Заявлението е адресирано до Министерство на регионалното развитие и благоустройството, при което министърът е компетентният орган по чл. 3, ал. 1 ЗДОИ. Със Заповед № РД-02-14-1072/15.12.2021 г. на министъра на МРРБ са делегирани правомощия на директора на Дирекция „Правна“ към МРРБ да се произнася по заявленията за достъп до обществена информация, каквато възможност е предвидена в чл. 28, ал. 2 ЗДОИ. В тази връзка съдът намира, че оспорваният акт е издаден от компетентен орган.

По дефиницията на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ „обществена информация“ е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Понятието „обществена информация“ следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната. Тази обществена информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти.

Безспорно търсената информация има характер на обществена информация по смисъла на чл. 2, ал. 1, вр. чл. 11 ЗДОИ. Съгласно чл. 20, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата (ЗП) министърът на регионалното развитие и благоустройството и министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията осъществяват държавната политика за развитието и за управлението на безопасността на пътната инфраструктура, съвместно с председателя на Държавна агенция „Безопасност на движението по пътищата. В тази връзка част от дейността на МРРБ е свързана с осигуряване на безопасното състояние на пътната инфраструктура. Исканата информация касае изготвен доклад по повод състоянието на пътен участък от АМ „С.“ във връзка с настъпило ПТП с голям брой жертви, т. е. информацията е обвързана с правомощията и дейността на министъра на регионалното развитие и благоустройството, регламентирани в чл. 20, ал. 1, т. 1 ЗП. В този смисъл представянето на доклада ще даде възможност на заявителя да състави собствено мнение относно осъществяваната от министъра на регионалното развитие държавна политика по управлението на безопасността на пътната инфраструктура.

Следва да се добави, че исканата информация е свързана с обществения живот в страната, тъй като се касае за състоянието автомагистрала, което е свързано с безопасността на пътя, а това е общественозначима тема.

Не се споделят възраженията на ответника, че поисканата информация не може да се предостави с оглед забраната на чл. 7, ал. 1 ЗДОИ, вр. чл. 198 НПК. Това е така, тъй

като липсват данни този доклад да е част от материалите от съответното досъдебно производство (не се представят никакви доказателства за тези твърдения). Липсват данни да е налице забрана за разгласяване на доклада, а и ответникът не твърди да е налице такава. Липсват данни за постановен отказ на орган на досъдебното производство за разгласяване на доклада. В оспорвания акт не посочено това основание за отказ за предоставяне на информация. В тази връзка са изцяло неоснователни възраженията на ответника, които са релевирани едва с писмените бележки.

Законодателят изрично е установил задължение на органите чл. 3, ал. 1 ЗДОИ да предоставят исканата обществена информация, когато не са налице основанията за ограничаване на достъпа до същата. В настоящия случай не е предоставена исканата информация, доколкото е предоставена информация, различаваща се от заявената. Също така не се установиха наличието на основания, водещи до ограничаване на достъпа до тази информация. Щом актът не препраща към заявената информация, а към друга, следва извод, че актът не удовлетворява искането на заявителя за ефикасен и пълноценен достъп до обществена информация. Това води до извод за незаконосъобразност на оспорения акт, тъй като не е предоставена исканата информация. Преписката следва да се върне на органа, който да предостави поисканата информация (доклад на работна група, създадена със Заповед № РД-02-14-1003/23.11.2021 г. на министъра на МРРБ).

В съответствие с нормата на чл. 143, ал. 1 АПК, когато съдът отмени обжалвания акт, направените от оспорващия разноски по делото, следва да се възстановят от бюджета на органа, издал отменения акт. В случая оспорващата страна е направила разноски по делото в размер на 10 лева за внесена държавна такса, които следва да се възложат в тежест на МРРБ.

По изложените съображения, Административен съд София – град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в писмо от 15.05.2022 г. на директора на Дирекция „Правна“ към Министерство на регионалното развитие и благоустройството, за което подадено заявление вх. № 94-00-59/03.05.2022 г. на Д. Х. Г..

ВРЪЩА административната преписка на директора на Дирекция „Правна“ към Министерство на регионалното развитие и благоустройството за произнасяне по заявлението вх. № 94-00-59/03.05.2022 г. за достъп до обществена информация, съобразно мотивите на настоящото решение, в 14-дневен срок от получаването му.

ОСЪЖДА Министерство на регионалното развитие и благоустройството да заплати на Д. Х. Г. сумата в размер на 10 лева, представляваща направени по делото разноски.

Решението е окончателно на основание чл. 40, ал. 3 ЗДОИ.

Съдия: